

се грижимъ за нейната църква и за нейното духовенство.

Въ заседанието предъ императора станала голѣма буря. Всички викали. Никой никого не слушалъ. Най-сетне станалъ отъ мѣстото си стариятъ александрийски патриархъ, който ималъ голѣма, дълга бѣла брада, и поискалъ да говори, като рекълъ:

Съборъ въ Цариградъ, председателъ императорътъ.

— Попитайте българитѣ, които сж тука между насъ, да кажатъ, когато тѣхнитѣ прадѣди се преселили при Дунава, какви хора сж намѣрили тамъ — гърци или римляни?

Императорътъ запиталъ българскитѣ боляри и тѣ високо отговорили:

— Когато нашитѣ първи царе Исперахъ, Тер-